

הקוביה גלריה לאמנות עכשווית | בית ספר לאמנות יהושע ייבין 13, ניות ירושלים

זמני ביקור בתערוכה
ימים א'-ה', 9:00-17:00
ימי ו' בתיאום מראש בטלפון: 02-5456222

תל ארכיאולוגי – Tell – הוא גבעה מלאכותית, שנוצרה מחורבות רבות של מפלסי ישובים עתיקים. תערוכתם הזוגית של שרן אלרן ושי זילברמן בגלריית הקוביה מציגה וריאציה עכשווית-אמנותית על מושג ה'תל'. אלרן, חוקר מדעי המחשב וקדר דיגיטלי, וזילברמן, אמן קולאז' והדפס, חוברים יחד למסע משותף בעקבות ממצאים ארכיאולוגים מקומיים. שלושה כדים עתיקים שמתוארכים בין המאה העשירית לשביעית לפני הספירה, מהווים עבורם מצע פורה לפירוק והרכבה מחדש של צורות וקווים בעלי מטען קודם, קדום.

הכדים עצמם אינם נמצאים בגופם בתערוכה. רוחם – רוח הרפאים של העבר – מגולמת בפרשנויות השונות שמעניקים להם האמנים בתהליך מתמשך של מחקר, עבודה בשכבות, ניסוי וטעיה.

ציר הזמן נמתח בגלריה בקו עדין ומרומז. על פני השטח נראה החדש, המבריק, הממוסגר, הנקי, המוגן. במבט קשוב ובוחן, מוזמן הצופה־הארכיאולוג לתור אט אט את פני השטח ולגלות את מה שמתחתם: את קווי החיתוך והסריקה, את ההיסטוריה של הפעולה ואת הדרמה השקטה של הדימוי ההיסטורי הקבור עמוק מתחת לחורבות התל.

— דן אורימיאן

שרן אלרן ושי זילברמן, תערוכה, 2019, קולאז' על נייר

שרן אלרן (נולד ב1973, *חי ויוצר בירושלים*) דוקטורנט במעבדה ההיברידית באוניברסיטה העברית, חוקר טכנולוגיות רובוטיות וקרמיקה, וסוגיות של אנליזה דיגיטלית לתהליכי יצירה וסגנון אישי. מרצה במחלקה לקרמיקה וזכוכית בבצלאל. בוגר תואר שני MFA בקרמיקה מ־Cranbrook Academy of Art בארצות הברית. ממקימי חברת עיצוב התאורה Lighttexture. עבודותיו הוצגו בתערוכות בארה"ב וישראל, ונמצאות באוספים ציבוריים ופרטיים.

שי זילברמן (נולד ב1976, *חי ויוצר ביפו*)

בוגר בהצטיינות באקדמיה לאמנויות היפות, בוזאר פריז. למד עיצוב אופנה באקדמיה המלכותית באנטוורפן. תערוכות יחיד נבחרות: *גברים מתבוננים במים* (סדנאות האמנים בתל אביב, 2018), *טובניר* (מוזיאון ווילפריד ישראל לאמנות ולידיעת המזרח, 2018), *נאמן למקור* (מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית, 2015), *שנת צהריים נצחית* (גלריה עינגע לאמנות עכשווית תל אביב, 2014). תערוכות קבוצתיות נבחרות: *מקצף גלים ועננה לכאן ועכשיו* (הגלריות של פרובידנס קולג' רוד איילנד, 2019), *והרי החדשות* (מוזיאון תל אביב לאמנות, 2018), *פרוייקט נקודת מגע* (מוזיאון ישראל, 2015). עבודותיו נמצאות באוספים רבים, ביניהם במוזיאון ישראל, מוזיאון תל אביב לאמנות ומוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית.

שרן אלרן ושי זילברמן, תערוכה, 2019, קולאז' על נייר

העבודות בתערוכה:

- שרן אלרן, ארכי־נומרי (סדרה), 2020**, ייצור דיגיטלי, יציקה קרמית וגלזורה
- שי זילברמן, ללא כותרת, 2019**, קולאז' על נייר
- שי זילברמן, ללא כותרת (סדרה), 2019**, שינקולה וצבע הדפס על נייר, מונוטייפ
- שי זילברמן, ללא כותרת, 2019** קולאז' דיו וגרפיט על נייר

שיתוף פעולה בין אמנים אינה תופעה שכיחה בשדה האמנות העכשווית. בניגוד לצמדים או קבוצות אמנים שיוצרים יחד לאורך זמן תחת זהות משותפת, שיתוף פעולה חד פעמי הינו תהליך שמערער ומחדד בו זמנית את גבולות העצמי היצירתי ומכתיב יציאה מאזור הנוחות. במסגרת מחקר חומרי ורעיוני שנמשך כשנה וחצי, חיפשו שי זילברמן ושרן אלרן אחר סינתזה בין פרקטיקות שונות בתכלית, שרק בדיעבד חשפו את מגוון נקודות ההשקה ביניהן.

המחקר המשותף עבר דרך ניסיונות לייצר אובייקטים היברידיים, והוליד לבסוף שני גופי עבודות נפרדים שלא היו יכולים להתקיים אחד ללא השני. בתחילת התהליך נקבעה הטיפולוגיה שעומדת בבסיס שני גופי העבודות בתערוכה – דימויי כדים ארכיאולוגים שנסרקו על ידי המעבדה לארכיאולוגיה חישובית באוניברסיטה העברית בירושלים. הבחירה בטיפולוגיה זו משקפת את אחת מנקודות ההשקה בין עבודותיהם של זילברמן ואלרן, כאשר שניהם עסקו כבר בעבודות קודמות בפירוק צורת הכד והרכבתה מחדש. אכן, על אף שהכד הוא דימוי מוגדר הוא מהווה בתרבויות רבות צורה ארכיטיפית בדומה לעיגול או צלב, דימוי שנושא עמו רבדים של משמעות אך גם מאפשר ליצור באמצעותו תכנים חדשים. המידע הארכיאולוגי הנלווה לכדים העתיקים נוכח במעומעם בעבודות כמעין תמהיל הומאופתי שלא נותר לו זכר ממשי אבל הוא עדיין מקרין מכוחו.

דפים הלקוחים מספרים ישנים ונושאים אף הם מטען היסטורי באיכות החומרית והאסתטית שלהם מופיעים תדיר בעבודות של זילברמן. לרוב הדפים נחתכים במספריים באופן ספונטני, פעולה שהוא מדמה לרישום קו בעיפרון. כך בקולאז' הפנורמי שיצר במיוחד לקיר הגלריה בו מופיע הכד כארכיטיפ, המכל האולטימטיבי שחוצץ בין תוכן לריק. כחלק משיתוף הפעולה עם אלרן, בהדפטים המונוכרומטיים את החיתוך הידני החליף חיתוך לייזר של צורות שנגזרו מדימויי הכדים הארכאולוגים הסרוקים ועברו הורדת רזולוציה עד כדי איבוד צורתם המקורית. בעבודה הסופית צורת הכד עברה "הורדת רזולוציה" נוספת ופורקה לכדי סדרת קומפוזיציות מופשטות ורב־שכבתיות: מצע תחתון האחראי ליצירת נפח וטקסטורה, מעליו שכבת דפי ספר מצהיבים שעברו חיתוך לייזר אך נותרו בשלמותם, חושפים את פוטנציאל הפרוק הנוסף, ולבסוף הדפס של גופים ביו־מורפיים שנטמעים בשכבות שתחתן ותוחמים אותן יחד. ריבוד השכבות והמשחק בנייר כחומר ואובייקט הופך את ההדפס למעין תבליט.

בעבודות של אלרן, הטרנספורמציה של הכד העתיק לקובץ דיגיטלי מאפשרת לשמר נתונים ממנו תוך דיוק מרבי, ובו זמנית להשתמש בנתונים האלו באופן גמיש ליצירת ספקטרום צורני חדש. באמצעות מכונת CNC אלרן ייצר תבניות יציקה המבוססות על שעתוק דיגיטלי של צורת המקור העתיק או על חיבור בין שתי צורות מקור. לעומת זאת, קומפוזיצית פני השטח היא תוצר של תהליך ספציפי שאינו ניתן לשעתוק, טופוגרפיה שנוצרת אקראית ידי מכונת החרیטה ונתפסת לרוב כתוצר לוואי שעובר שיוף כך שלא נותר ממנו זכר במוצר הסופי. האסתטיקה הנגזרת מיישומי מכונת החריטה מוטמעת בכדים כך שהמכונה הופכת לכלי ביד היוצר. צבעי הגלזורה שמבליטים עוד יותר את טקסטורת פני השטח יוצרים זיקה בין הכדים הדיגיטליים להיסטוריה רבת הממדים של המדיום הקרמי. בעוד בקולאז'ים של זילברמן השכבות מונחות באופן ממשי זו על פני זו, בעבודות של אלרן שכבות של נתונים מוזננות לתוך המכונה ומהוות מצע לשכבות נוספות של חומר. בשני המקרים, הריבוד השכבתי גם מטשטש וגם מבליט את מה שנמצא, פיזית, מתחת לפני השטח, כמו גם את הטיפולוגיה הבסיסית הנוכחת ברזולוציה נמוכה במכלול העבודות בתערוכה.

— נגה ברנשטיין

	
תודתנו למעבדה ההיברידית, האוניברסיטה העברית ירושלים, ולמחלקה לעיצוב קרמי וזכוכית בבצלאל. המודלים התלת ממדים באדיבות המעבדה לארכיאולוגיה חישובית באוניברסיטה העברית בירושלים. עבודות ההדפס בשיתוף עם מרכז גוטסמן לתחריט, קיבוץ כברי.	
על העטיפה: שי זילברמן , ללא כותרת, 2019 שינקולה וצבע הדפס על נייר, מונוטייפ (פרט)	

תל Tell

שרן אלרן
Sharan Elran

שי זילברמן
Shay Zilberman

16.1—27.2
2020

עיצוב: יואב פרי

המעבדה ההיברידית האוניברסיטה העברית

משרד התרבות והספורט

Cabri intaglio Arts

מרכז גוטסמן לתחריט ירושלים

תל תל